

ництва, садівництва, виноградарства і інших споріднених з ними занять. Приписуване червоному прапорови ознаки чогось то кровавого і гірдиного, роблене людьми, котрі люто ненавидять його, є лише продовженням тої дикої ненависті, якою білорукі, багаті тирані всіх епох напали до робітників і яка колись була причиною смерті мільона римських революціонерів. *).

Історія, яку ми читаємо, є повна поперекручуваних фактів; правдивих подій, історичних фактів не допущено до історії, не дозволено про них писати. Хотючи довідати ся нині правди про те, що діяло ся в минувшині, про обставини серед яких жили колись люди, треба дуже пильно дошукувати ся за даними, котрі-б вияснили нам дійсний тодішний стан річий. Історія якої нас вчать, є лише списом числа королів, царів, воєн, гуртового і подрібного морду, всяких забобів і містицизмів, які колись в великій мірі мали вплив і контролю над людськими ділами. Всякі робітничі повстання затоплювано в крові повстанців; а історики припечатували їх погордою в своїх історіях. Старинне військо соромило ся воювати з погорджуваними робітниками і перемога над робітниками не уважала ся в тих часах чимсь почесним, позаяк робітників уважано за низші сотворіння, хоч повстане під проводом Спартака на часок було змінило ту оніцію. Історики, котрі походили з "висших" клас, почували ся пониженими, коли они часом занотували

*) Щоденна преса завжди дучить червоный прапор з всякими заворушеннями, хоч в дійсности він є прапором найбільшої мирної організації коли небудь знаної в історії людства — іменю, соціал-демократичної партії — котра є рівночасно найбільшим політичним тілом в історії.